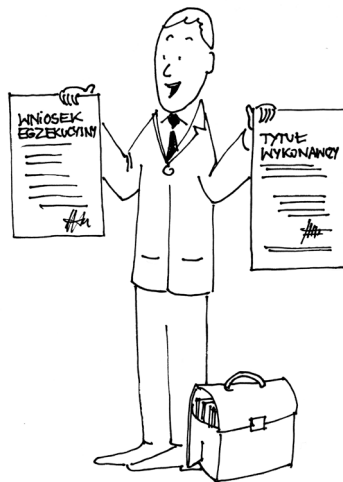

I. OBOWIĄZKI WIERZYCIELA

1. Odpowiedzialność wierzyciela za prowadzoną egzekucję

Wierzyciel jest uprawniony do prowadzenia egzekucji wobec dłużnika wtedy, kiedy posiada nakaz zapłaty lub wyrok sądowy opatrzone klauzulą wykonalności, które w całości stanowią tytuł wykonawczy. Na wierzycielu spoczywa obowiązek przygotowania prawidłowego wniosku egzekucyjnego. We wniosku wierzyciel wskazuje, jakie czynności komornik ma podjąć, by odzyskać niespłacone należności.

Wierzyciel jest zobowiązany do wskazania majątku dłużnika, z którego może być prowadzona egzekucja. Przepisy dokładnie określają z jakich składników majątku można egzekwować dług. Egzekucja może być prowadzona:

- z ruchomości (np. samochody, sprzęt TV i AGD, meble itp.),
- z wynagrodzenia za pracę (zajęcie pensji, renty, emerytury),
- z rachunków bankowych (zajęcie konta bankowego),
- z wierzytelności (np. wynagrodzenie z tytułu umowy o dzieło, zajęcia nadpłaty podatku dochodowego),
- z nieruchomości (zajęcie mieszkania, domu),
- z innych praw majątkowych (np. akcje, udziały w spółce).

Przepisy prawa wskazują również, co nie podlega zajęciu. Komornik nie może zająć np. świadczeń alimentacyjnych czy przedmiotów urządzenia domowego, pościeli, bielizny i ubrania codziennego, niezbędnego dla dłużnika i będącego na jego utrzymaniu członków jego rodziny, a także ubrań niezbędnych do pełnienia służby lub wykonywania zawodu.

Jeżeli wierzyciel nie posiada informacji na temat majątku dłużnika, może zle-

cić komornikowi jego poszukiwanie. Oznacza to, że komornik, posiadając dostęp do różnych baz danych (np. rachunków bankowych), urzędów (Urząd Skarbowy, ZUS), ewidencji (np. pojazdów samochodowych) zbiera informacje w celu wyegzekwowania długu zajmując konkretny rachunek bankowy lub samochód. Komornik może też podjąć czynności terenowe i osobiście udać się do dłużnika. Zajmując składniki majątku takie jak samochód, telewizor, meble czy nieruchomości, sprzedaje je w trybie publicznej licytacji, zgodnie z żądaniem wierzyciela.

2. Podmioty uprawnione do reprezentowania wierzyciela w postępowaniu egzekucyjnym.

Wierzyciel w postępowaniu egzekucyjnym może być reprezentowany przez siebie samego lub przez pełnomocnika procesowego. W pierwszym przypadku to sam wierzyciel składa wniosek do komornika i prowadzi całe postępowanie egzekucyjne. W drugim przypadku wierzyciel wyznacza inną osobę, swojego pełnomocnika, do reprezentowania go w postępowaniu. W praktyce wierzyciela – przedsiębiorcę zwykle repre-

zentuje pełnomocnik profesjonalny – adwokat lub radca prawny. W przypadku wierzyciela, którym jest osoba fizyczna reprezentuje ją np. rodzic, rodzeństwo itd.

Wierzyciel może również zlecić odzyskiwanie należności firmie windykacyjnej lub kancelarii prawnej na podstawie udzielonego pełnomocnictwa. Podmioty te posiadają odpowiednie doświadczenie, zaplecze kadrowe, narzędzia techniczno-informatyczne (np. contact center), standardy ochrony danych osobowych oraz wypracowane procedury działania, które realizowane są zgodnie z zasadami etycznymi (w przypadku firm zrzeszonych w Konferencji Przedsiębiorstw Finansowych, są to Zasady Dobrych Praktyk Win-

dykacyjnych), bez naruszania dobrego imienia osoby zadłużonej. Wierzyciel zwykle ściśle współpracuje z podmiotem, któremu zlecił odzyskanie należności i monitoruje podejmowane czynności. Ten model odzyskiwania należności jest uważany za sprawny i skuteczny, choć zazwyczaj wiąże się z nim wyższe koszty, niż te przypadające na samodzielną windykację.

3. Obowiązek zwrotu przez wierzyciela nienależnie wyegzekwowanych kwot

W trakcie egzekucji zdarzają się sytuacje, kiedy wierzyciel wyegzekwował od dłużnika należności, które w praktyce mu się nie należą. W takiej sytuacji wierzyciel musi zwrócić pieniądze dłużnikowi.

Pierwsza sytuacja może dotyczyć nadpłaty dokonanej na poczet spłaty długu. Na przykład dłużnik wpłacił komornikowi określoną sumę pieniędzy, a jednocześnie komornik dokonał potrącenia z konta dłużnika. Wierzyciel musi zwrócić nadpłaconą kwotę dłużnikowi.

Druga sytuacja może dotyczyć spłaty zadłużenia, kiedy w trakcie egzekucji okazało się, że klauzula wykonalności utraciła swoją moc prawną lub tytuł egzekucyjny został pozbawiony wykonalności. Dzieje się tak wtedy, kiedy np. dłużnik wniesie do sądu wnioski o przywrócenie terminu sprzeciwu. Wtedy sprawa z kancelarii komorniczej kierowana jest ponownie do sądu w celu rozstrzygnięcia sporu. Wierzyciel musi zwrócić dłużnikowi wyegzekwowane należności w trakcie postępowania egzekucyjnego. 880

II. PRAWA WIERZYCIELA

1. Prawo wyboru komornika

Wierzyciel ma prawo w trakcie postępowania egzekucyjnego wybrać komornika, który będzie dla niego prowadził egzekucję. Oznacza to, że wierzyciel z Warszawy może zlecić komornikowi z Łodzi prowadzenie egzekucji w Szczecinie. We wniosku egzekucyjnym wierzyciel musi zawrzeć stosowne oświadczenie, że korzysta z prawa wyboru komornika i wybiera komornika sądowego w Łodzi. Wierzyciele często zlecają prowadzenie egzekucji sprawdzonym i skutecznym komornikom, z którymi bardzo często współpracują od lat.

Wyjątek stanowi egzekucja z nieruchomości. W takiej sytuacji właściwym do prowadzenia postępowania jest komornik przy sądzie rejonowym miejsca położenia nieruchomości. Jeżeli przy sądzie działa kilku komorników, wierzyciel ma prawo wyboru jednego z nich.

Jednocześnie przepisy, które weszły w życie pod koniec 2015 roku ograniczają wybór komornika przez wierzyciela. Zgodnie z nimi komornik nie może przyjąć spraw spoza rewiru, jeżeli prowadzi już maksymalną dopuszczalną liczbę postępowań spoza rewiru – 5000 spraw rocznie. Jeżeli skuteczność komornika przekroczy 35%, wówczas liczba spraw do obsługi spoza rewiru wynosi 10.000. W przypadku, gdy zaległość w prowadzonych egzekucjach przekracza sześć miesięcy, komornik (spoza rewiru) nie może przyjąć do prowadzenia danej sprawy i odmawia wszczęcia egzekucji.

Prawo wyboru komornika zostało ograniczone nowymi przepisami, ale wcale nie ogranicza to egzekucji. Wierzyciel w obrębie danego rewiru może rozpocząć współpracę z dowolnym komornikiem, który na jego wniosek poprowadzi egzekucję.

2. Prawo do porozumienia się z dłużnikiem co do sposobu spłaty zadłużenia

W życiu każdego człowieka może się zdarzyć trudna sytuacja, jak utrata pracy albo ciężka choroba. Wierzyciele mają pełną świadomość, że to właśnie różne komplikacje życiowe mogą być przyczyną zaprzestania spłaty zobowiązań. W takiej sytuacji lepiej nie unikać kontaktu. Warto traktować wierzyciela jak partnera, z którym wspólnie, w atmosferze wzajemnego zaufania, można wypracować warunki porozumienia. Kontakt z wierzycielem nawiązać można na różne sposoby: telefonicznie, pocztą tradycyjną, elektroniczną, a coraz częściej poprzez platformę internetową. Porozumienie jest tym narzędziem, dzięki któremu na nowo ustalony zostanie plan spłaty zadłużenia. Sam dokument porozumienia może być inaczej zatytułowany np. „Uгода” lub „Umowa”. Istotne jest jednak to, że strony porozumienia czynią sobie wzajemne ustępstwa, tak aby finalnie umożliwić wykonanie zobowiązania. Elastyczność porozumienia pozwala na skorzystanie z niego niezależnie od tego czy toczy się już postępowanie sądowe (wówczas można zawrzeć ugodę sądową), czy też egzekucyjne.

Wydłużenie okresu spłaty zadłużenia w ramach porozumienia pozwala zaproponować dłużnikowi atrakcyjną ratę. Tym samym następuje zwiększenie zdolności dłużnika do regulowania zobowiązań. Partnerskie porozumienie regulujące warunki spłaty zadłu-

żenia w istocie stanowi wspólny cel wierzyciela i dłużnika. Wierzycielowi umożliwia ograniczenie ryzyka biznesowego, dłużnikowi natomiast - zachowanie bezpieczeństwa finansowego i prawidłowych relacji na rynku usług finansowych.

3. Prawo zawieszenia i umorzenia egzekucji na żądanie wierzyciela

Warunki porozumienia powinny być dostosowane do sytuacji stron. Jeżeli na wniosek wierzyciela toczy się już postępowanie egzekucyjne i skierowane jest ono np. do niezbędnego narzędzia pracy dłużnika, należy poinformować o tym wierzyciela. Może to być samochód, dzięki któremu dostarcza on towary kontrahentowi albo narzędzia będącego ważnym elementem wyposażenia warsztatu pracy. Jednym z warunków porozumienia może być zobowiązanie wierzyciela do umorzenia postępowania egzekucyjnego z określonego składnika majątku. W interesie stron porozumienia jest nieutrudnianie dłużnikowi możliwości wykonywania pracy zarobkowej i prowadzenia działalności gospodarczej.

Porozumienie może regulować warunki częściowego zwolnienia z długu. Potocznie mówimy wówczas o częściowym umorzeniu długu. W praktyce częstokroć spotykamy się z umorzeniem długu pod warunkiem terminowej spłaty pozostałej części zadłużenia. Narzędzie to w połączeniu z rozłożeniem pozostałej części zadłużenia na raty stanowi element kompleksowego rozwiązania oferowanego dłużnikom. Istotna przy tym jest pewna elastyczność, pozwalająca optymalnie dostosować wysokość raty do możliwości płatniczych dłużnika oraz ustalić dogodny termin i częstotliwość spłaty raty. Jednocześnie pamiętać należy, że w obowiązującym stanie prawnym zwolnienie z długu zasadniczo stanowi przychód podlegający opodatkowaniu podatkiem dochodowym.

4. Prawo składania wniosku o przejęcie nieruchomości na własność

Jeżeli w trakcie postępowania egzekucyjnego wierzyciel nie odzyska pieniędzy od dłużnika np. poprzez zajęcie rachunku bankowego, sprzedaż ruchomości (np. samochodu), to może on zlecić komornikowi wykonanie egzekucji z nieruchomości dłużnika. Oznacza to licytację nieruchomości np. działki budowlanej, gruntu rolnego, domu lub mieszkania.

Zdarza się jednak, że dana nieruchomość nie zostanie sprzedana podczas

licytacji, ponieważ cena jest za wysoka i nie ma na nią chętnych nabywców. Wtedy wierzyciel ma prawo przejąć nieruchomości na własność. Dzieje się tak wtedy, kiedy druga licytacja nieruchomości jest bezskuteczna. W momencie przejęcia nieruchomości na własność jedynym właścicielem staje się wierzyciel i zgodnie z prawem może nią dowolnie dysponować.

III. OBOWIĄZKI DŁUŻNIKA

1. Obowiązek spełnienia świadczenia

Podstawowym obowiązkiem dłużnika jest spłata zasądzonego przez sąd świadczenia ze wszystkimi kosztami egzekucyjnymi. Może to nastąpić w każdym czasie poprzez wpłatę na rachunek bankowy komornika wskazany w otrzymywanych pismach bądź bezpośrednio w kancelarii komorniczej gotówką. Po spłacie należności komornik ma obowiązek zakończyć egzekucję, a tytuł wykonawczy pozostawić w aktach sprawy z odpowiednią adnotacją.

2. Obowiązek znoszenia egzekucji

Komornik prowadzący egzekucję ma obowiązek polegający na zajmowaniu składników majątkowych dłużnika. Dłużnik natomiast ma obowiązek współdziałania z komornikiem i nie utrudniania mu podejmowanych czynności. W szczególności dłużnik nie może usuwać, ukrywać, zbywać, darować, niszczyć, rzeczywiście lub pozornie obciążać albo uszkadzać składniki swojego majątku zajęte lub zagrożone zajęciem lub usuwać znaki zajęcia nałożone przez komornika. Za w/w zachowanie grozi odpowiedzialność karna od 3 miesięcy nawet do 8 lat (art. 300 kk).

3. Obowiązek powiadomienia o każdej zmianie miejsca zamieszkania.

Dłużnik jest zobowiązany do powiadomienia w terminie 7 dni organu egzekucyjnego o każdej zmianie miejsca swego pobytu, trwającej dłużej niż jeden miesiąc. Zaniechanie tego obowiązku może skutkować nałożeniem grzywny. W razie niepowiadomienia o nowym miejscu pobytu, komornik pozostawia korespondencję w aktach

sprawy ze skutkiem doręczenia.

Obowiązek ten wskazuje choćby, jak bardzo istotne nie tylko z punktu widzenia wierzyciela, ale przede wszystkim dłużnika, jest posiadanie wiedzy, jakie zastosowano sposoby egzekucji oraz na jakim etapie znajduje się postępowanie egzekucyjne.

Takie informacje także odnajdziemy w kierowanej do nas korespondencji. Pozwoli to w niektórych przypadkach podjąć stosowną obronę prawną, minimalizować bądź uniknąć zbędnej uciążliwości egzekucji.

Należy także pamiętać, że pisma kierowane do stron lub uczestników postępowania egzekucyjnego zawierają ponadto pouczenia. Pouczenia mówią nie tylko o przysługujących tym podmiotom prawach, ale także o spoczywających na nich obowiązkach.

W związku z powyższym zalecane jest, aby dokładnie zapoznać się z treścią otrzymanego dokumentu. Zignorowanie tego punktu zwiększa bowiem prawdopodobieństwo poniesienia mniej lub bardziej dotkliwych konsekwencji.

4. Obowiązek udzielania wyjaśnień, wykazu majątku

Dla osiągnięcia celu egzekucji, jakim jest szybkie i skuteczne zaspokojenie wierzyciela, niezbędne jest posiadanie przez komornika odpowiednich informacji o majątku dłużnika. Źródeł pozyskiwania tych wiadomości jest wiele, natomiast przy ich pozyskiwaniu niezbędna jest współpraca organu egzekucyjnego m.in. ze stronami postępowania egzekucyjnego, czyli nie tylko z wierzycielem, ale i z dłużnikiem.

Komornik realizując uprawnienie do posiadania wiedzy o majątku dłużnika, może nałożyć na niego obowiązek złożenia stosowanych wyjaśnień niezbędnych do prowadzenia egzekucji, czyli co do mienia podlegającego zajęciu, źródeł utrzymania, sytuacji majątkowej.

Do września 2016 r. we wniosku o wszczęcie egzekucji wierzyciel powinien wskazać rzeczy i prawa, z których komornik ma przeprowadzić egzekucję.

Po tym terminie nastąpią istotne zmiany dotyczące postępowania egzekucyjnego. Wierzyciel nie będzie miał obowiązku wskazywania sposobów egzekucji. Sam wniosek egzekucyjny umożliwiać będzie egzekucję ze wszystkich dopuszczalnych sposobów, za wyjątkiem nieruchomości. Komornik zastosuje sposób najmniej uciążliwy dla dłużnika. W sprawach, w których wierzyciel nie wskaże majątku pozwalającego na zaspokojenie

świadczenia, komornik będzie wzywał dłużnika do złożenia wykazu majątku z wymie-
nieniem rzeczy i miejsca, gdzie się znajdują, przypadają-
jących mu wierzytelności i innych praw majątkowych
oraz do złożenia przyrzeczenia.

Taki wykaz dłużnik będzie składał przed komor-
nikiem pod rygorem odpowiedzialności karnej za zło-
żenie fałszywego oświadczenia.

Po ustaleniu majątku dłużnika komornik rozpocznie
właściwą egzekucję.

IV. PRAWA DŁUŻNIKA

1. Prawo do uzyskania informacji na każdym etapie postępowania oraz do przeglądania akt i otrzymywania z nich odpisów.

Jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego jest zasada jawności po-
stępowania, wynikająca z art. 45 Konstytucji oraz art. 6 Konwencji o ochronie praw
człowieka, która swój wyraz znalazła także w postępowaniu egzekucyjnym. Na jej mocy
strony mają prawo do przeglądania akt postępowania, otrzymywania z nich odpisów,
kopii, wyciągów, w tym protokołów z czynności.

Komornik powinien zawiadomić stronę o każdej dokonanej czynności, o której
terminie nie była zawiadomiona i przy której nie była obecna, i na jej żądanie udziela
wyjaśnień o stanie sprawy.

Przeglądania akt odbywa się w terminie wcześniej uzgodnionym z komornikiem
w jego obecności lub upoważnionego pracownika. Nadto dłużnik ma prawo do otrzy-
mania przy pierwszej czynności zawiadomienia o wszczęciu egzekucji z podaniem treści
tytułu wykonawczego, kwoty dochodzonej w postępowaniu oraz wskazanych sposobów
egzekucji i stosownego pouczenia co do możliwości zastosowania środków prawnych. A
na żądanie komornik ma obowiązek okazać w oryginale tytuł wykonawczy, czyli doku-
ment pochodzący z sądu, będący podstawą egzekucji.

2. Prawo do wypowiedzenia się przed zawieszeniem lub umorzeniem egzekucji.

Przed umorzeniem i zawieszeniem postępowania komornik wysłuchuje dłużnika i wierzyciela. Dłużnik zatem ma prawo do złożenia odpowiedzi na tę czynność komornika. Od września 2016 roku komornik czynność tę wykona fakultatywnie, gdy uzna w okolicznościach konkretnego przypadku za stosowną. Natomiast w przypadku dokonania takiej czynności, komornik nie może pomijać złożonych wyjaśnień przez dłużnika.

3. Prawo do zastosowania najmniej uciążliwego sposobu egzekucji oraz do żądania zawieszenia egzekucji w części.

Wierzyciel we wniosku egzekucyjnym powinien wskazać sposoby egzekucji. Należy przy tym pamiętać, że wierzycielowi przysługuje prawo do wskazania kilku sposobów egzekucji, przy czym ma obowiązek zastosować sposób najmniej uciążliwy dla dłużnika. W 2016 r. nastąpią istotne zmiany dotyczące postępowania egzekucyjnego. Wierzyciel nie będzie miał obowiązku wskazywania sposobów egzekucji. Sam wniosek egzekucyjny umożliwić będzie egzekucję ze wszystkich dopuszczalnych sposobów, za wyjątkiem nieruchomości. Komornik wówczas zastosuje sposób najmniej uciążliwy dla dłużnika. Natomiast dłużnikowi przysługuje prawo do żądania zawieszenia egzekucji z jednej części majątku, jeżeli posiada zajęty inny majątek, który oczywiście wystarcza na zaspokojenie wierzyciela. We wniosku o zawieszenie powinien wykazać majątek oraz przybliżyć jego wartość.

V. OBOWIĄZKI WSPÓLNE DLA STRON

1. Obowiązek ponoszenia kosztów postępowania egzekucyjnego

Koszty egzekucyjne ustala komornik. Składają się na nie między innymi: koszty doręczenia środków pieniężnych przez pocztę lub przelewem bankowym, koszt uzyskiwania informacji niezbędnych do prowadzenia postępowania egzekucyjnego lub dokonania zabezpieczenia, koszt doręczenia korespondencji, przechowywania i ubezpiecze-

nia zajętych ruchomości itp. Po złożeniu wniosku egzekucyjnego wierzyciel musi opłacić zaliczkę na poczet ponoszonych kosztów. Poza zaliczką na wydatki w toku egzekucji komornik pobiera opłaty egzekucyjne za jej prowadzenie i inne czynności egzekucyjne wymienione w ustawie o komornikach sądowych i egzekucji. Określa ona szczegółowo wysokość opłat stosunkowych i opłat stałych. Zasadą jest, że odpowiedzialność za koszty egzekucyjne ponosi dłużnik, jako osoba, która dała podstawy do wszczęcia przeciwko niemu egzekucji, nie realizując wcześniej dobrowolnie obowiązku spłaty. Od tej zasady są pewne wyjątki. Po pierwsze, dłużnik zostanie obciążony jedynie kosztami niezbędnymi do celowego prowadzenia egzekucji. Po drugie, w przypadku, gdy egzekucja okaże się w całości lub w części bezskuteczna, kosztami zostanie obciążony wierzyciel.

VI. PRAWA WSPÓLNE DLA STRON

1. Prawo do złożenia skargi.

W sytuacjach, kiedy w pracy komornika zdarzają się pomyłki lub naruszenia prawa, dłużnikowi i wierzycielowi, a także innym osobom mającym interes prawny służy prawo do wniesienia skargi.

UWAGA: od września 2016 roku będą obowiązywały nowe zasady dotyczące skarg!

KIEDY PRZYŚLUGUJE?	Na działanie – na dokonanie nieprawidłowo czynności, na naruszenie przepisów prawnych
	Na zaniechanie – kiedy komornik jest obowiązany dokonać czy podjąć wskazaną w ustawie czynność, a jej nie dokonuje (np. nie wyznacza licytacji, pomimo, że wszelkie czynności poprzedzające się uprawomocniły, czy nie kończy postępowania egzekucyjnego, pomimo, że dłużnik spłacił należność) ZANIECHANIE TO NIE JEST TO SAMO, CO BEZCZYNNOŚĆ

NA JAKIE CZYNNOŚCI PRZYSŁUGUJE?	Skarga przysługuje na wszystkie czynności komornika, z wyjątkiem: 1. zarządzenia komornika o wezwaniu do usunięcia braków pisma 2. zawiadomienia o terminie czynności 3. uiszczenie przez komornika podatku od towarów i usług
KTO MOŻE WNIEŚĆ ?	Wierzyciel, dłużnik, małżonek dłużnika, ale też uczestnicy postępowania i każda inna osoba, której prawa zostały przez czynność lub zaniechanie komornika naruszone bądź zagrożone (np. świadkowie czynności powołani przez komornika, biegli, osoby przybrane do udziału w czynnościach) Skargę może złożyć także prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, organizacje pozarządowe dopuszczone do udziału w postępowaniu sądowym
TERMIN DO WNIESIENIA SKARGI	Skargę na dokonaną czynność wnosi się w terminie tygodniowym: - od dnia dokonania czynności, gdy skarżący był obecny przy czynności o jej terminie zawiadomiony lub - od dnia zawiadomienia o dokonaniu czynności strony lub osoby, której prawo zostało przez czynność komornika naruszone lub - od dnia powzięcia wiadomości przez skarżącego o dokonanej czynności Skargę na zaniechanie przez komornika dokonania czynności wnosi się w terminie tygodniowym od dnia, w którym skarżący dowiedział się, że czynność miała być dokonana.
TRYB	Nowe przepisy, obowiązujące od września 2016 r. wprowadzają nowy tryb wnoszenia skargi. Aktualnie skargę składa się do sądu rejonowego, w którego rejonie ma siedzibę kancelaria komornika, którego sprawa dotyczy. Zgodnie z nowymi przepisami, skargę należy wnieść bezpośrednio do komornika, który dokonał zaskarżonej czynności lub zaniechał jej dokonania. Komornik w terminie trzech dni od dnia otrzymania skargi sporządza uzasadnienie zaskarżonej czynności, czy przyczyn jej zaniechania i przekazuje dokumenty do właściwego sądu. Komornik może przyznać rację skarżącemu i uwzględnić skargę, o czym zawiadomi skarżącego oraz zainteresowanych. Wówczas sąd nie będzie rozpoznawał skargi, cały proces zostanie zakończony u komornika.

<p>FORMA SKARGI</p>	<p>Skargę należy wnieść na piśmie, z wszystkimi elementami, jakie powinno zawierać pismo procesowe. W piśmie tym należy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dokładnie określić zaskarżoną czynność lub czynność zaniechaną - uzasadnić swojego stanowiska (można przytaczać i załączać dowody na poparcie swych argumentów) oraz zgłosić stosowny wniosek (uwagi poniżej) - wskazać sygnaturę akt sprawy komorniczej - określić osobę dłużnika i wierzyciela z podaniem ich adresów - określić, kto wnosi skargę oraz złożenie podpisu pod nią - dołączyć stosowną liczbę odpisów skargi w takiej liczbie egzemplarzy, czyli dla wierzyciela, dłużnika i komornika - dołączyć dowód uiszczenia opłaty, ponieważ skarga podlega opłacie stałej w wysokości 100 zł - wymienić załączniki dołączone do skargi
<p>JAKIE POWINNO BYĆ ŻĄDANIE SKARŻĄCEGO?</p>	<p>W skardze należy wskazać o co wnosi skarżący:</p> <ul style="list-style-type: none"> -cuchylenie zaskarżonej czynności -zmiana zaskarżonej czynności - żądanie dokonania czynności, w przypadku zaniechania